

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

FORSVARSMINISTEREN
23. juni 2016

Folketingets Forsvarsudvalg har den 3. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 260 til forsvarsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Dam Kristensen (S).

Spørgsmål nr. 260:

”Ministeren bedes kommentere artiklerne ”Forsvaret truede åbenmundet officer med hjemsendelse” samt ”Det er min pligt at råbe vagt i gevær”, bragt i Politiken den 3. juni 2016.”

Svar:

Artiklerne drejer sig blandt andet om, hvordan oberstløjtnant Per Hinrichsen oplevede forløbet i forlængelse af hans udtalelser til DR-Søndag den 4. oktober 2015 og til Dagbladet Information den 5. oktober 2015. Udtalelserne handler om samarbejdet med de irakiske styrker. Principielt ønsker jeg ikke at kommentere konkrete personalesager, men kan, for så vidt angår det nævnte forløb, henvise til min besvarelse af Forsvarsudvalgets spørgsmål nr. 89 og nr. 90 den 19. januar 2016.

Artiklerne omtaler derudover ytringsfrihed for ansatte i Forsvaret. Jeg vil gerne slå fast, at Forsvarets ansatte - ligesom andre offentligt ansatte – er beskyttet af grundlovens bestemmelse om ytringsfrihed. De kan derfor på egne vegne deltage i den offentlige debat og fremsætte personlige meninger og synspunkter. Det er min opfattelse, at det bidrager til offentlighedens og Folketingets vidensniveau, når fagpersoner benytter deres ytringsfrihed til at debattere om emner, der ligger inden for deres eget arbejdsområde.

Det er dog vigtigt at slå fast, at man er uden for området for offentlig ansattes ytringsfrihed i tilfælde, hvor en medarbejder udtaler sig på myndighedens vegne. I sådanne tilfælde er den ansatte undergivet ledelsens normale instruktionsbeføjelse og skal udtale sig i overens-

stemmelse med ledelsens retningslinjer. Dette er ikke en begrænsning af den pågældendes ytringsfrihed, men er en følge af selve ansættelsesforholdet.

Endelig omtaler artiklerne også debatkulturen internt i Forsvaret. Der peges på en situation, hvor Per Hinrichsen havde tilkendegivet at være uenig med nogle foreslåede organisatoriske ændringer, og hvor der på trods heraf blev truffet en beslutning mod Hinrichsens anbefaling. Jeg mener helt generelt, at debat og åbenhed bør være et selvfølgeligt element på enhver god arbejdsplads. Ledelsen spiller i den forbindelse en væsentlig rolle i, at der skabes en kultur, hvor det er både legitimt og velset, at man viser interesse for og debatterer arbejdspladsens forhold. Dog er det også sådan, at når en beslutningsproces er ved vejs ende, bliver der truffet et valg. Der er herefter en forventning om, at de ansatte medvirker aktivt til at realisere de opgaver, strategier og mål, som ledelsen har fastlagt – også selv om man ikke umiddelbart er enig i beslutningen.

Med venlig hilsen

Peter Christensen